

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

ZDRAVLJE BOLESNIH

Uskrsni ponedjeljak. Ne ovaj. Prošlo je od tog Uskrsnog

ponedjeljka već deset godina.

Bio mi je to zasigurno jedan od najtužnijih Uskrsa u životu. Te

kao i svake godine ranije otišla sam kod moje prijateljice Marije.

Sve je izgledalo kao i uvijek. Ali mene nisu mogli prevariti. Znala

sam da se nešto događa, osjetila sam to.

Na njenom licu lebdio je osmijeh, ali nije to bio njen blaženi

osmijeh kojim bi me uvijek dočekala.

Bez oklijevanja sam pitala: “Što te muči?”

Odgovorila je: “Ma ništa, što bi me mučilo? Samo sam malo

umorna.”

“Ma hajde, molim te, nemoj mene zafrkavati, znam da nešto nije

u redu. Hajde, molim te, prekini s predstavom i reci što je.”

Započela je priču: “Otkrila sam kvržicu na grudima pa sam išla

liječniku. Punktirali su mi to i u srijedu je stigao nalaz. Imam

tumor. Kažu da je zloćudan. Doktorica mi je predložila da me

odmah operiraju, ali sam odlučila da ću to napraviti poslije

Uskrsa. Željela sam dočekati Uskrs u svojoj kući, sa svojim

Stipom. Znaš da mi uvijek dođu i djeca. Željela sam napraviti i

priređiti sve kao i inače. Znaš da te dane volim ići i u crkvu.

Obredi Velikog tjedna i samo uskrsno jutro nešto su mi najdraže

u životu još od mog ranog djetinjstva.

Evo, tako sam hvala Bogu uspjela sve obaviti ove godine. Samo

sam se za razliku od prethodnih godina temeljito ispovjedila.

Obavila sam životnu ispovijed. Znaš, to ti je nešto posebno. Ne

mogu ti reći koje sam olakšanje osjetila. Nakon toga sam se

potpuno predala Bogu.

Zazvala sam Duha Svetoga u pomoć. Uzela sam ga kao

zaštitnika. Svaku večer izmolim molitvu i krunicu. U molitvu se

uključio i Stipo. On mi je velika podrška.”

Njezina me priča pogodila kao grom iz vedrog neba. Bila sam

šokirana.

Jedan lijepi, nama kršćanima veličanstveni dan - Isusovo

uskrsnuće – zasjenila je tako tužna vijest. Do trenutka njene

ispovijesti bila sam jako sretna, ali moju sreću zamijenila je tuga.

Nisam znala što bih rekla, ali vrlo brzo sam se pribrala jer, shvatila sam,noj treba podrška, a ne netko tko će cmizdriti nad njom.

Krenula sam u akciju. “Čuj stara, sve što si do sada poduzela je u redu. Da se meni to događa, vjeruj da bih napravila upravo tako. Bez panike i straha. Ti si svoju bolest predala Bogu i sada je na njemu da odluči što dalje. Ipak, ti ne smiješ posustati.

Moraš ostati pribrana i u molitvi. Snaga molitve je ogromna. Mi imamo vjeru i znamo da je Bogu sve moguće.”

Umirila sam Mariju, ali istovremeno sam povjerovala u svoje riječi

i umirila i samu sebe.

Marija se već sutra trebala javiti u bolnicu. Tako je i napravila.

Operacija je prošla dobro.

Tumor je bio zloćudan, morala je na kemoterapiju. Osjećala je

bolove, nije baš sve išlo glatko. Nemir je bio prisutan, ali snaga

Duha Svetoga bila je puno jača.

Kad god bi došla u krizu, kad bi njen duh posustao u borbi,

javio bi joj se negdje u dubini duše glas Duha Svetoga:

“Stani, ja sam tu, pa zar mi nisi predala svoje boli? Ja te

štitim, vjeruj mi! Proći će ta bol. Ti ćeš biti izliječena.”

Umirila bi se i nastavila dalje.

Njena bolest bila je teška, dijagnoza koju su doktori postavili nije

baš obećavala mnogo.

Liječenje je trajalo skoro godinu dana. Liječnici su dali sve od

sebe.

Uz pomoć Duha Svetoga, uz sve molitve upućene njemu

i uz podršku svoje prekrasne obitelji, moja Marija uspjela je u

borbi.

Ona je živo svjedočanstvo kako je molitva najjači lijek, samo ako

imamo puno pouzdanje u liječnika, našega Gospodina Boga, Oca i

Sina njegovu, kojemu se u svim, a naročito u teškim trenucima

predamo.

Nakon godinu dana provedenih na bolovanju, Marija se vratila na

posao, kod kuće okuplja svoju obitelj i velika je pomoć svojim

prijateljima. (J. M.)